

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.175 van 6 april 2004
in de zaak A.101.816/XIV-2661.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat A. DESWAEF,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 de Wynantsstraat 23

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Sy XXX, van (beweerde) Sierraleonse nationaliteit, op 15 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 juli 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 3 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 februari 2004 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. JANSSENS die, loco Advocaat A. DESWAEF verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 8 juli 2000 en verklaart zich vluchteling op 10 juli 2000.

1.2. Op 27 juli 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 16 februari 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Betrokkene werd verhoord op 8 november 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Fulla taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. Van Meerbeeck loco Deswaef.

Betrokkene, die stelde de Sierraleonse nationaliteit te bezitten, verklaarde dat op een niet nader door hem bepaalde datum in 1997 of 1998 de Kamajors (traditionele jagers, aanhangers van Kabbah), zijn woonplaats Kabala zijn binnengevallen en zijn vee hebben gedood. Betrokkene verhuisde, samen met zijn ouders en zijn jongere broer Abdullaye, naar het dorp Batikon (nabij Makeni). Op 17 februari 2000 werd dit dorp aangevallen door de rebellen. Diezelfde dag was betrokkenes vader, Diallo Maimounali, op terugweg naar huis vanuit Freetown. Hij liep in een hinderlaag van de rebellen en werd door hen omgebracht. Betrokkene werd op de hoogte gebracht door Selu Bah, een persoon die getuige was geweest van het voorval. Betrokkene wilde zijn dode vader gaan zoeken. In het centrum van het dorp werd hij echter opgepakt door de rebellen. Hij werd door hen geslagen met een geweer. Betrokkene werd verplicht hen te vervoegen en kreeg een wapen in de handen gestopt. Samen met nog een aantal

andere personen die door de rebellen waren ingelijfd, bereikte hij na twee dagen te voet de stad Mabroka. Betrokkene werd door de rebellen in het woud gebracht nabij Mabroka, alwaar hij een training diende te ondergaan. Op ongeveer (rond) 4 maart 2000, heeft betrokkene deelgenomen aan een aanval op Mabroka. Ongeveer vier dagen na deze aanval, is betrokkene samen met andere rebellen teruggekeerd naar Mabroka om voedsel te gaan halen. Daar werd hij echter gearresteerd met de andere rebellen door de Ecomog (West-Afrikaanse Vredesmacht).

Hij werd geslagen door deze militairen. Na hun arrestatie werd hij in een vrachtwagen naar "Wilber-force Barracks" in Freetown gebracht, waar hij werd opgesloten. Op 15 juni 2000 ontmoette betrokkene een kennis van zijn vader, Kapitein Sila. Deze beloofde hem te helpen. Op 20 juni 2000 slaagde betrokkene erin om met de hulp van kapitein Sila, te ontsnappen uit "Wilberforce Barracks", die hem naar Kissy Road in Freetown bracht. Op 23 juni 2000 bracht kapitein Sila en een voor betrokkene onbekende blanke persoon betrokkene naar Waterkey. Betrokkene ging samen met de blanke persoon aan boord van een kleine gemotoriseerde boot, die hem naar een grotere boot bracht. Met deze boot is hij op 23 juni 2000 naar België gevaren. Op 8 juli 2000 is betrokkene in België aangekomen en op 10 juli 2000 heeft hij er asiel aangevraagd.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels omtrent betrokkenes vermeende Sierraleoonse nationaliteit. Zo blijkt uit het verhoor van het Commissariaat-generaal dat betrokkene meermaals geen antwoord kon geven op een aantal elementaire kennisvragen met betrekking tot zijn beweerde land van herkomst. Hij situeert Freetown tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) verkeerdelijk in het oosten van het land (p.2, verhoorverslag CGVS) (cfr., algemene geografische kaart van Sierra Leone); beweert onterecht dat het bankbiljet van 1 Leone rood is en het bankbiljet van 5000 Leone een mengeling van groen en zwart is (p. 2, verhoorverslag CGVS) (cfr. Pick, A, "Standard Catalogue of World Paper Money", vol. 3) en slaagt er evenmin in om de naam van gebergten (p. 4, verhoorverslag CGVS) of rivieren (p. 3, verhoorverslag CGVS) in Sierra Leone op te noemen (met uitzondering van "Nongoa", hetgeen een onbestaande rivier is in Sierra Leone (cfr. geografische kaart van Sierra Leone). Verder stelt betrokkene op het Commissariaat-generaal dat de kleuren van de Sierraleoonse vlag groen, wit en blauw zijn, maar is hij niet in staat om te preciseren of de Sierraleoonse vlag uit horizontale of verticale strepen bestaat (p. 2, verhoorverslag CGVS). Verder weet hij tijdens het verhoor in dringend beroep niet wanneer de onafhankelijkheidsdag in Sierra Leone wordt gevierd (p. 2, verhoorverslag CGVS); kan hij geen enkele Sierraleoonse politieke partij opnoemen (p. 3, verhoorverslag CGVS); heeft hij nog nooit gehoord van het "AFRC" (p. 3, verhoorverslag CGVS) en weet hij niet wat de letterwoorden "RUF" en "CDF" betekenen (p. 4, verhoorverslag CGVS). Ook beweert hij onterecht op het Commissariaat-generaal dat er een staatsgreep in 1999 heeft plaatsgevonden, waarbij Johnny Paul Koroma de macht gegrepen heeft en president Kabbah is moeten vluchten. Verder verklaart hij op het Commissariaat-generaal dat Tejan Kabbah opnieuw aan de macht gekomen is in januari 2000, hetgeen niet strookt met de realiteit (p. 3 en 4, verhoorverslag CGVS) (Home Office Country Assessment Sierra Leone Country Information & policy unit. version 3.0, maart 1999). Verder beweert hij verkeerdelijk dat de naam van het Sierraleoonse nationale leger NPR zou zijn (p. 9 verhoorverslag CGVS; Backgroundpaper on refugees and asylum seekers from Sierra Leone, UNHCR 1998, p. 12).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt duidelijk dat betrokkene heeft gepoogd om de Belgische autoriteiten te misleiden, door zijn ware nationaliteit te verbergen. Daarenboven vertonen zijn verklaringen voor de diverse asielinstanties (Dienst Vreemdelingenzaken, Commissariaat-generaal) een aantal tegenstrijdigheden en hiaten, die de geloofwaardigheid ervan in ernstige mate ondermijnen.

Zo beweert betrokkene tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal dat hij samen met een 12, 13-tal anderen op 17 februari 2000 zou zijn meegenomen door de rebellen (p. 6, verhoorverslag CGVS); terwijl hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde met een 30-tal jongemannen te zijn meegenomen (punt 42, verhoorverslag DVZ, dd. 27 juli 2000). Ook verklaarde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij op 10 maart 2000 met de rebellen de brousse ingetrokken was om een ander dorp (dan Mabroka) aan te vallen (punt 42, verhoorverslag DVZ), terwijl hij tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal stelt dat hij slechts éénmaal samen met de rebellen aan een aanval heeft deelgenomen op Mabroka ergens rond 4 maart 2000 (p. 7 verhoorverslag CGVS). Daarnaast situeerde betrokkene tijdens zijn verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken zijn arrestatie door de militairen op dezelfde dag als de dag waarop hij samen met de rebellen een ander dorp heeft aangevallen, met name 10 maart 2000 (punt 42, verhoorverslag DVZ). Dit is in strijd met zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal, waar hij beweert dat dit pas ongeveer vier dagen na de aanval op Mabroka gebeurde, bij de terugkeer naar Mabroka om voedsel te gaan halen (p. 7 verhoorverslag CGVS). Daarnaast dient ook te worden vastgesteld dat het relaas van betrokkene op bepaalde punten erg vaag is. Zo slaagt betrokkene er niet in tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal om de tatoeage van de rebellen te beschrijven. Hij kan enkel aangeven dat er twee soorten tatoeages bestaan, namelijk één met een geschrift en een andere met een tekening, alhoewel hij verklaart dat hij die tatoeage bij verschillende rebellen heeft gezien (p. 8, verhoorverslag CGVS). Ook kan hij op het Commissariaat-generaal nagenoeg geen details

geven met betrekking tot zijn reisweg. Zo kent hij de naam van de blanke persoon die hem geholpen heeft niet en evenmin de naam van de boot of onder welke vlag deze voer (p. 11, verhoorverslag CGVS). Verder dient opgemerkt te worden dat betrokkene ook erg vaag is met betrekking tot zijn geboortjaar. Tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal beweert hij in 1979 geboren te zijn (p. 1, verhoorverslag CGVS). Vervolgens verklaart hij tijdens hetzelfde verhoor op het Commissariaat-generaal in 1978 geboren te zijn (p. 10, verhoorverslag CGVS).

De authenticiteit van de door betrokkene voorgelegde kopie van een geboorteakte van Sierra Leone (met nummer NP/750/60/S.L.B.C.), kan - gezien bovenstaande vaststellingen met betrekking tot zijn nationaliteit - sterk in twijfel worden getrokken. Overigens blijkt het oorspronkelijke geboortjaar dat op de akte figureert te zijn gewijzigd in 1978.

Tenslotte brengt het verzoekschrift van betrokkene tot instelling van een dringend beroep geen ander element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 27 juli 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).”.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat het verzoekschrift het adres van de verzoekende partij niet vermeldt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij woonplaatskeuze doet op het kantoor van haar Advocaat, zodat is voldaan aan artikel 3, 1/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de tweede verwerende partij er goed aan zou doen om zulke exceptie die op niets slaat, achterwege te laten;

3. Overwegende dat verzoeker een eerste middel afleidt uit de schending van artikel 1, (A) 2, van het Internationaal Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenconventie) en artikel 52 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), omdat de vaststelling van de Commissaris-generaal dat er geen sprake is van een schending van de Vluchtelingenconventie in geval van verwijdering van verzoeker, wordt tegengesproken door het feitenrelaas van verzoeker;

Overwegende dat verzoeker niet uiteenzet op welke wijze de Commissaris-generaal de ingeroepen wetsbepalingen in materiële zin heeft geschonden; dat een loutere verwijzing naar het feitenrelaas onder punt II van het verzoekschrift, de Raad van State niet toelaat om zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen; dat het overigens niet aan de Raad toekomt om zich in de plaats te stellen van de bevoegde overheid en een oordeel te vellen over de opportuniteit van de bestreden beslissing en om de appreciatie van de feiten

over te doen zoals de appèlrechter; dat het eerste middel geen middel is in de zin van artikel 3, 4/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en derhalve onontvankelijk is; dat deze exceptie van onontvankelijkheid ambtshalve wordt ingeroepen;

4. Overwegende dat verzoeker een tweede middel afleidt uit de “schending van de motiveringsplicht, van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en het feit dat (de) tegenpartij een manifeste beoordelingsfout begaan heeft”; dat verzoeker vervolgens de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot zijn nationaliteit, de tegenstrijdigheden en hiaten in zijn verklaringen, de vaagheid van zijn relaas en de (niet-)authenticiteit van zijn geboorteakte tracht te ontcrachten;

4.1. Overwegende dat verzoeker niet verduidelijkt welk beginsel van behoorlijk bestuur werd geschonden zodat dit onderdeel van het tweede middel niet ontvankelijk is;

4.2. Overwegende dat het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat de Commissaris-generaal zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd geconvoceerd voor een interview op het Commissariaat-generaal; dat hij tijdens dat interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, dat hij nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het “Fulla” machtig is; dat de Commissaris-generaal zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle relevante elementen van het administratief dossier; dat aan verzoeker zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal de mogelijkheid werd gegeven zijn asielrelaas omstandig toe te lichten; dat niet blijkt dat de Commissaris-generaal door de bestreden beslissing te nemen het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden;

4.3. Overwegende dat, wat de motiveringsplicht betreft, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag heeft besloten op grond van het geheel van motieven die worden weergegeven onder punt 1.3. van huidig arrest en die samengevat als volgt luiden:

- er bestaan ernstige twijfels over verzoekers vermeende Sierraleonse nationaliteit, aangezien hij meermaals geen antwoord kon geven op elementaire kennisvragen omtrent de geografie, de thesaurie, de vlag en de politieke situatie van zijn beweerde land van herkomst;
- verzoekers verklaringen voor de diverse asielinstanties vertonen een aantal tegenstrijdigheden en hiaten die de geloofwaardigheid ervan in het gedrang brengen;

- verzoekers relaas is op bepaalde punten erg vaag: hij kan op het Commissariaat-generaal de tatoeages van de rebellen niet beschrijven, terwijl hij die zou hebben gezien en hij kan nauwelijks details geven over zijn reisweg. Hij is zeer vaag over zijn geboorteland;
- gelet op wat voorafgaat, kan de authenticiteit van de kopie van verzoekers geboortebrief uit SIERRA LEONE sterk worden betwijfeld;
- verzoeker brengt geen ander element aan dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen;

4.3.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het eerste motief aanvoert dat de Commissaris-generaal uit zijn foutieve antwoorden op de kennisvragen geen sluitende conclusies kon trekken in verband met zijn nationaliteit, daar verzoeker afkomstig is uit een afgelegen dorp en geen onderwijs heeft genoten; dat hij opwerpt dat de Commissaris-generaal enkel rekening heeft gehouden met zijn foutieve antwoorden en dat het antwoord betreffende de rivier NONGOA onterecht als foutief werd bestempeld, aangezien die rivier volgens hem wel degelijk op de grens van SIERRA LEONE stroomt;

Overwegende dat het onderzoek naar de beweerdde herkomst van een kandidaat-vluchteling van essentieel belang is om het waarheidsgehalte van diens asielrelaas te achterhalen; dat wanneer over diens beweerdde nationaliteit en/of land van herkomst twijfels rijzen, ook de geloofwaardigheid van het vluchtverhaal en de asielmotieven ernstig wordt ondermijnd; dat de Commissaris-generaal aan de hand van elementaire kennisvragen kan nagaan of de kandidaat-vluchteling werkelijk uit SIERRA LEONE afkomstig is; dat van verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij eenvoudige kennisvragen betreffende de hoofdstad FREETOWN, gebergten, rivieren, de vormgeving van bankbiljetten en van de Sierraleonese vlag, en de politieke situatie van zijn land kan beantwoorden; dat het feit dat hij uit een afgelegen dorpje komt en geen onderwijs zou hebben genoten, geen verklaring biedt voor zijn onwetendheid; dat de vaststellingen van de Commissaris-generaal steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en door verzoeker niet worden weerlegd; dat verzoeker niet aantoont dat de conclusie van de Commissaris-generaal (“betrokkene heeft gepoogd om de Belgische autoriteiten te misleiden, door zijn ware nationaliteit te verbergen”), gezien de talrijke gegevens waarop die zich baseert, onjuist is; dat uit de lezing van de bestreden beslissing overigens blijkt dat de Commissaris-generaal het geheel van verzoekers verklaringen heeft geanalyseerd, een afweging heeft gemaakt tussen de verschillende elementen en op basis daarvan tot zijn voormelde besluit is gekomen; dat de vraag of de Commissaris-generaal verzoekers antwoord betreffende de NONGOA al dan niet terecht als foutief bestempelde, geen afbreuk doet aan de wettigheid van de bestreden beslissing;

4.3.2. Overwegende dat verzoeker de in het tweede motief vermelde tegenstrijdigheden ontkent; dat hij enerzijds aanvoert dat er sprake is van verwarring (“Thirteen” en “thirty” lijken op elkaar in het “Fulla”) en anderzijds dat zijn verklaringen

voor de Dienst Vreemdelingenzaken onnauwkeurig werden genoteerd (een overbekend probleem tijdens verhoren op de Dienst Vreemdelingenzaken, aldus verzoeker);

Overwegende dat wat de tegenstrijdigheid omtrent het aantal rebellen betreft, uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij met “een dertigtal jongemannen” werd meegenomen en dat zij “alle dertig” een wapen kregen (verhoorverslag DVZ, vraag 42); dat uit het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij met “meer dan tien, ongeveer twaalf, dertien” andere personen bij de rebellen werd ingelijfd (verhoorverslag CGVS, p. 6); dat de tegenstrijdigheid bijgevolg steun vindt in de gegevens van het administratief dossier en door de Commissaris-generaal terecht werd weerhouden in zijn beslissing; dat de tegenstrijdigheden omtrent de aanval op MABROKA en verzoekers arrestatie, eveneens worden gedragen door de gegevens van het administratief dossier; dat verzoeker zich beperkt tot een algemene kritiek op het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, maar nalaat de vaststellingen van de Commissaris-generaal concreet te weerleggen; dat verzoeker zijn grief betreffende de onnauwkeurige notities op de Dienst Vreemdelingenzaken, niet staaft; dat uit het administratief dossier blijkt dat hij het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft ondertekend nadat het hem in het “Fulla” werd voorgelezen; dat de Commissaris-generaal bij zijn beoordeling van de feiten rekening mag houden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken, de inhoud van die verklaringen mag vergelijken met die welke op het Commissariaat-generaal werden afgelegd en daaruit de nodige gevolgtrekkingen mag afleiden; dat verzoeker de onwettigheid van het tweede motief niet aantoont;

4.3.3. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het derde motief aanvoert dat hij enerzijds, wat de tatoeages betreft, enkel heeft geantwoord op de vragen die hem werden gesteld en dat de interviewer niet verder heeft aangedrongen, en anderzijds dat er over zijn reisweg niet veel te vertellen valt;

Overwegende dat de vaststellingen van de Commissaris-generaal steun vinden in het administratief dossier; dat verzoeker uitgebreid de mogelijkheid heeft gekregen om de tatoeages van de rebellen te beschrijven (zie verhoorverslag CGVS, p. 8); dat uit het administratief dossier eveneens blijkt dat verzoeker bijzonder vaag is over zijn reisweg; dat hij niet aantoont dat de appreciatie van de Commissaris-generaal onjuist is;

4.3.4. Overwegende dat verzoeker het motief betreffende de authenticiteit van de geboorteakte aanvecht; dat hij ten slotte aanvoert dat de Commissaris-generaal de algemene situatie van burgeroorlog in SIERRA LEONE negeert en zijn persoonlijke vervolging minimaliseert;

Overwegende dat uit wat voorafgaat, blijkt dat de Commissaris-generaal op wettige wijze kon besluiten dat verzoeker de Belgische autoriteiten tracht te misleiden door zijn ware nationaliteit te verhullen; dat de Commissaris-generaal bijgevolg redelijkerwijze de authenticiteit van verzoekers geboorteakte uit SIERRA LEONE in twijfel kon trekken; dat hij bovendien vaststelt dat het oorspronkelijke geboortjaar werd gewijzigd; dat verzoeker niet aantoont dat de vaststellingen van de Commissaris-generaal onjuist zijn;

Overwegende dat de bestreden beslissing steunt op pertinente, deugdelijke en afdoende motieven die steun vinden in het administratief dossier en die door verzoeker niet worden weerlegd; dat de Commissaris-generaal terecht kon besluiten tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag; dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk maakt; dat de Commissaris-generaal noch de motiveringsplicht heeft geschonden, noch een appreciatiefout heeft begaan; dat verzoeker evenmin aantoont dat de Commissaris-generaal onzorgvuldig is tewerk gegaan; dat het tweede middel in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond is;

5. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zes april tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DEN EECKHOUT.

D. MOONS.